

Остриж Острамъ (Мак.) *и. дл.* остроу, точу, дѣлаю острымъ: Десна рѣка пикна во позу'а, С'десна рѣка остритъ ноже. *М.* 29. „Ай ти тебѣ млада Ангелино! Ак' ми давашь твой-те царни очи Да ти острамъ сабя Дойчино'а“. *М.* 88.

Остъръ Остра (Остра) *сг чл.* **Остриятъ** *пр.* острый: Остро секирче. *М.* 29. Остро ножче. *Д.* 50, 67. Марко махна с двѣте остри сабли. *и.* 36, 43. Мори Мито, Мито моме! Не слушай светски зборове, Зборове остри ножове! *М.* 444. Остъръ като бравда. Казвать за устатитѣ люде. Остра дума въ срьце влиза. Остро желѣзо въ торба не стои. *Ч.* 203. Остъръ глady. *Л. Д.* 1872 *р.* 105.

Остѣпямъ *тоже что* отстѣпямъ: Христовото учение малко по малко захванало да остѣпя предъ всемогашиятъ човѣческиегоизмъ. *З.* 305.

Осуеть *и. св.* **Осуеѣвамъ** *и. дл.* сдѣлаю, дѣлаю тщетнымъ. На това внимавайтъ, да ся не занаряйтъ или пристудяйтъ (прѣчкы-ты) и имъ ся усуети трудъ. *Пк.* 72. Но тя сѣкогы осѣщаше въ него нѣщо което осуеѣваше сичкитѣ ѣ старанія (*qui repoussait tous ses efforts*). *Т.* 102.

Осуѣвамъ *и. дл.* осучиваю. *Бол.*

Осушж *и. св.* **Осушѣвамъ** **Осушвамъ** *и. дл.* осушу, осушаю; высушу: Цвѣтове като: отъ липж, свирчовинж, лай-кучкж... осушавать на сѣнжж и сжѣвять ги да ся намиратъ въ кѣщи. *Л. Д.* 1870 *р.* 184. Осушенъ, досушенъ, тридеветъ кожушенъ (кромить). *М.* *р.* 530 (*там.*).

Осѣмнж *и. св.* **Осѣм(ну)вамъ** *и. дл.* 1) быть застигнутымъ разсвѣтомъ (*против.* замръкнж): Снощи търговче замръкнж. В чичовити дворови, Замръкнж пак не осѣмнж. *Д.* 46, 58—60. Ката день на гробища-та Ката день, ката недели, Тамъ замръква, тамъ усжмва. *М.* 100. Да даде Господъ, да не осѣмнешъ! (клѣтва). *Ч.* 145. 2) разсвѣсть: Свѣтлы нѣще ли тѣмъ днь' усѣмни? *Гл.* 80. **Осѣмне** (*се*) (Мак.) *безл. и. тоже что* съмне: Утро само кога сѣ осжмна Пищитѣ страшенъ дели баша. *М.* 101. Ангелина не заснала, Бжд' било ѣ осжмнало, Слонце склонило на ручекъ, Сѣ свалила Ангелина, Бърза коня му оседли. *М.* 171.

Ось *с. ж.* **Оста** (*сг членомъ*), *а* *откуда* *быть* *можетъ* *ости* *ми.* *ч. и* *ость* (*ед.*) *ось:* За унищожението на къртичините или на кочкпте са употреблява просто орудие, което са сжстои отъ полусанджжъ, който стои на ось и който са повдига съ помощта на двѣ колѣлега. *З.* 266. Едни правѣхж наплатитѣ на колелата и мѣнувахж оститѣ на колата. *Тб.* 37.

Осѣдж *и. св.* **Осѣждамъ** *и. дл.* 1) осужу, осуждаю: Какъ е възможно, единъ мъж да люби створение, което се осѣжда и противъ него да мисли? *З. Г.* 68. 2) побраню (*тоже что* посѣдж): Мама Стояну думаше: „Стоене, синко Стоене, осѣди, синко, булката, Че ми ха-